

[Friis-Skotte.]

deren 42—59 Aar, hvortil er bestemt 100 Pladser.

Det er altsaa i Virkeligheden Oprettelsen af en saadan Stilling, som Lønningskommissionen meget afgjort er gaaet imod, idet den har hævdet, at den eneste Maade at hjælpe derpaa er igennem Trøsttillæg, som man saa, hvis man erkender, at Forholdene bliver vanskeligere, maa tænke paa Størrelsen af.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at han havde hørt noget om, at der var Tale om, at man til Gengæld for Oprettelsen af Overassistentstillinger skulde indskrænke Kontrolørernes Antal, og spurgte: Men var det ikke noget lignende, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte tænkte paa som Minister, da han oprettede Kontrolørstillingerne og sagde: Til Gengæld skal en Assistent erstattes med en Kontorist?

Det er en fuldstændig Misforstaaelse; Kontoristerne har ikke noget med Assistent-Bundklassen at gøre, det er en ny Bundklasse. Og det forringer ikke, tværtimod det forbedrer Assistenternes Avancementsforhold, at der bliver færre Assistenten. Det er en ganske naturlig Ting og har intet med dette at gøre, at man tænker paa at formindske Kontrolørernes Antal til Gengæld for Oprettelsen af Overassistentstillingerne.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og jeg havde haft saa travlt med at bekæmpe tidligere Standpunkter; han anførte den Begrundelse, jeg havde tilladt mig at give for Oprettelsen af Kontrolørstillingen ved Statsbanerne i 1925, og sagde, at den var meget stærk. Ja, det var den ogsaa, men der var paa det Tidspunkt planlagt en successiv Oprykning til 180 Kontrolørstillinger, og derfor maatte Begrundelsen selvfølgelig være saadan, at den kunde forstaaes. Af disse 180 Kontrolørstillinger er Halvdelen ikke blevet oprettet. Jeg maatte standse, den Gang Venstre i 1926—27 havde gjort det ekstraordinære Skridt at stemme imod Normeringsloven af Hensyn til disse Normativstillinger. Men de er der stadig; de kan stadig sagligt begrundes indenfor Banerne, man kan der stadig sagligt begrunde Oprettelsen af maaske 80 Kontrolørstillinger.

Det er efter min Mening den Vej indenfor Statsbanerne, der staar aaben; og naar man ikke kan komme videre, er der efter min Mening ikke andet at gøre end at gaa samme Vej som Lønningskommissionen anviste: et forbedret Trøsttillæg, noget større, faldende maaske paa en anden Tid.

Den højtærede Finansminister udtalte — det var ogsaa hans Hovedargument, som han lagde den største Vægt paa —, at her var der et exceptionelt Tilfælde, og han hævdede, at ingen vilde kunne bestride, at talmæssig set stod det daarligere til med Assistentstillingen end med 15de og 16de Lønningsklasse. Men man er virkelig nødt til at tage sit Udgangspunkt, hvor jeg tog det, i 1919, den Gang Lønningskommissionen, vidende om alt dette, beskæftigede sig med Forholdene, fastsatte Lønning, Trøsttillæg, udtalte sig om Avancementsforhold o. s. v. Og det er, som jeg har oplyst, aldeles ikke rigtigt, at Forholdene har udviklet sig værre for Assistentklassen, end den har udviklet sig for 15de og 16de Lønningsklasse. For de to sidstnævnte Klasser har der været en positiv Tilbagegang, men de andre har haft en positiv Fremgang indtil for 2 Aar siden, de har ikke haft Tilbagegang ud over de 50 Embeder, hvis Nedlægning Post- og Telegrafvæsenets Sammenslutning medførte.

Men selv om man erkender, og det gør jeg, at Forholdene er meget daarlige for Assistenterne, saa er Spørgsmaalet: Hvorledes skal man løse Problemet? Skal man løse det ved at lave en kunstig Avancementsstilling, som alle sagkyndige indtil nu har fraraadet, eller skal man gaa den Vej at hjælpe paa det ved særlige Trøsttillæg?

Den højtærede Finansminister sagde, at der fra Folketingets Lønningsudvalg forelaa en Opfordring til Regeringen om at tage det Spørgsmaal op til ekstraordinær Løsning. Det maa jeg bestemt bestride, og jeg maa bede den højtærede Finansminister paavise, hvor Folketingets Lønningsudvalg, ud over at tage de forskellige Ministres Udtalelser til Efterretning, har udtalt sig for et ekstraordinært Skridt i den Retning. Det har naturligvis udtalt sin Sympati for Forbedringer, men positivt udtalt sig har Folketingets Lønningsudvalg ikke.

Saa sagde den højtærede Minister, at efter hans Opfattelse vilde dette blive en økonomisk god Foranstaltning. For det første vilde man jo tjene en Del ved Indskrænkning af Kontrolørpladserne. Ja, det er det, Staten frygter for; det er derfor; det var saa vanskeligt for Etablernes Personale at slutte sig til Forslaget, idet man nemlig befrygtede ikke alene, at Tilgangen i Antallet af Kontrolører skulde stoppe, men at man skulde yderligere nedsætte Antallet af Kontrolører. Hvis man fremtidig vilde benytte Overassistentstillingen som en lavere betalt Avancementsklasse, saa er Assistenterne i Sandhed vel rejst.